

at den Stilling, man vil give denne Mand, der skal have Ledelsen af det Arbejde, der nu udføres dels af det Kontor under Ministeriet for offentlige Arbejder, som har Statsbanesagerne under sig, dels af Statsbanernes Sekretariat, bliver lidt for stor, hans Gage kommer helt op paa Ministergage. Mindretallet har fundet, at hans Stilling bør være som en Departementschefs i et Ministerium, og har ikke fundet Grund til at stille denne Mand eller hans Personale i mindste Maade anderledes end Personalet i Ministerierne. Flertallet siger i Betænkningen, at det er nødvendigt at sikre sig dygtige Personer paa denne Plads, der udkræver stor Omhu og Omtanke, og hvis Indehaver skal sætte sig ind i de paagældende Sager. Men det er i Virkeligheden det samme, som man kræver af Departementschefer. Jeg kan ikke erkende, at man med nogen Ret kan sige, at det i ministerielle Departementer ikke gør saa nøje, om Lederen ikke er nogen Dygtighed og ikke har sin Opmærksomhed henvendt paa de Sager, der skal behandles. Det skal ikke være en Tekniker, der skal sidde som Generalsekretær, det vil i Regelen være en Mand, som maaske kommer ind som Assistent i Sekretariatet, bliver Fuldmægtig, Kontorchef og, naar der bliver Plads, og han er dygtig, Generalsekretær, altsaa ganske paa samme Maade som andre, der gaar Kontorvejen i Ministerierne. Det anføres, at vedkommende ikke skal have Adgang til Bierhverv; ja, men Personalet i den røde Bygning har, selv om de har Adgang til Biindtægt, Ben, som man kalder det, ikke faaet stort alligevel. Hvis ærede Medlemmer vil læse den saakaldte Benkommissions Betænkning igennem, vil de se, at det er et meget ringe Tal af Kontorchefer og Fuldmægtige, som i det hele taget har nogen Biindtægt, og de fleste kommer ikke en Gang op paa 500 Kr. om Aaret. Og vil man kræve noget i Retning af, at vedkommende skal ofre al sin Tid paa Kontoret og afholde sig fra andet Arbejde, er der den Udvej at give vedkommende et Honorar, som ikke tages med ved Pensionsberegningen. Som Mindretallet skriver i Betænkningen, betyder dette, at man stiller de paagældende betydeligt gunstigere med Hensyn til Lønninger end andre, ogsaa, at de, naar de gaar af, bliver betydeligt gunstigere stillede med Hensyn til Pension. Ogsaa af den Grund har vi Betænkelighed ved at gaa ind paa de ret betydelige Lønninger, der her er Tale om, for et Personale, som med Hensyn til Arbejde

og Uddannelse er stillet omtrent paa samme Maade som Personalet i Ministerierne. Hvor der kræves rent tekniske Kundskaber og teknisk Uddannelse, som af Afdelingscheferne, Baneingeniøren og Signalinspektøren, er Mindretallet heller ikke ængstelig for at byde en betydelig Løn, selv om den maaske skulde blive større end her foreslaaet, og selv om de foreslaaede Lønninger er ret høje. Men det Personale, som i Virkeligheden har et Arbejde, der svarer til det Arbejde, Personalet i Ministerierne har, er der ingen Grund til at lønne paa anden Maade end dette sidste.

Samme Betragtning gør sig gældende i Mindretallets Stilling overfor Revisionen. Ministeren foreslaar, og Flertallet tiltræder, at der skal være en Hovedrevisor, som har Revisionen af Statsbanernes Regnskab. Som bemærket i Betænkningen er der, hvad jeg vil henlede Opmærksomheden paa, for Tiden i Ministerierne en Omordning af den administrative Revision under Overvejelse. Det har Rigsdagen ønsket, og det har ogsaa til en vis Grad været sat i Forbindelse med en Omordning af Statsrevisionen. Der kunde være Grund til at sige: Vi vil ikke lave om paa den administrative Revision, saa længe vi ikke ved, hvorledes den i det hele taget tænkes ordnet. Men jeg har ikke personligt, og det har heller ikke de øvrige Medlemmer af Mindretallet, haft nogen større Betænkelighed ved at gaa med til det, der her er foreslaaet, for saa vidt det gaar ud paa, at Revisionen skal lægges ind under det samme Ministerium. Det er i hvert Fald min Erfaring fra Postvæsenet, at det vilde have haft sin store Fordel, om Postrevisionen havde ligget under Indenrigsministeriet, saa længe Postvæsenet hører under dette Ministerium; der gøres nemlig af Revisionen en Del Erfaringer, og der høstes et Personalkendskab, som kan komme Administrationen til gode, naar de hører under samme Ministerium. Selve Principet er vi enige om; men vi finder ingen Grund til at give den Revisionschef, som her kaldes Hovedrevisor — for mig maa man kalde ham, hvad man vil —, altsaa Chefen for Revisionen, nogen anden Stilling end den, som Cheferne for Revisionsdepartementerne i Almindelighed har. Naar man vil skride til, trods den Overvejelse, som for Tiden finder Sted om den administrative Revisions Ordning, at foretage en Ændring i Statsbanernes Revision, vil vi fra Mindretallets Side holde paa, at man ikke skulde præjudicere noget ved at give den paagældende Revisionschef baade en